

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 maja 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 8 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 1769/22, o przekazanie sprawy T. B. prowadzonej pod sygn. akt II K 1769/22 do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę T. B. prowadzonej w Sądzie Rejonowym w Opolu pod sygn. akt II K 1769/22 do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 8 kwietnia 2024 r. (sygn. akt II K 1769/22) na podstawie art. 37 k.p.k. zwrócono się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania sprawy T. B. , prowadzonej pod sygnaturą II K 1769/22, innemu sądowi równorzędnemu spoza okręgu opolskiego. Uzasadnieniem wniosku jest okoliczność, iż w sprawie o czyny z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., z art. 226 § 1 k.k. oraz z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w charakterze pokrzywdzonych występują prokuratorzy, którzy pełnią lub pełnili służbę w okręgu opolskim: była Prokurator Okręgowa w Opolu – L.. K., Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu, uprzednio Prokurator Okręgowa w Opolu – A. M., Prokurator Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury

Krajowej, uprzednio Prokurator Rejonowy w Opolu – A, Ł., zastępca Prokurator Okręgowej w Opolu - Prokurator J. M.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek okazał się zasadny.

Przepis art. 37 k.p.k. jako wyjątkowy nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nadmierne jego wykorzystywanie może podważać zaufanie do niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Dlatego wskazuje się, że odstąpienie od zasady rozpoznawania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za tym, aby w każdej sprawie zachowany został standard konstytucyjny rozpoznania jej przez sąd właściwy według procedury, w której się ona toczy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).

Wydaje się racjonalną zasadą przyjmowanie w orzecznictwie Sądu Najwyższego w sprawach rozpoznawanych w trybie art. 37 k.p.k., że jeżeli stroną procesu jest m.in. sędzia, pracownik sądu lub prokurator Prokuratury tego samego okręgu, na co dzień występujący przed danym sądem - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie. Stanowi to przejaw dbałości o owo dobro wymiaru sprawiedliwości, jakim jest z jednej strony efektywność postępowania (zaistniałe wyłączenia poszczególnych sędziów od rozpoznania sprawy) oraz wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami.

Z tych względów uznając, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, Sąd Najwyższy przekazał ją do Sądu Rejonowego w Gliwicach.

[J.J.]

[ms]

